

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντός οκτὰ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστέλ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορώσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθύν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐπίσημος ἡμέρα. — Μαργαρίτα Ἀλβανὰ Μηνιάτῃ Γ' (ὑπὸ κ. Σω-
τηρίας Ἀλιμπέρτη). — Ἀνταπόκρισις ἔμμετρος ἐξ Ὀλυμπίας (ὑπὸ κ.
Φλωρεντίας Φουντουκλή). — Τὸ Γυναικεῖον ζήτημα εἰς τὰς Βελγικὰς
βουλὰς. Ἀνταπόκρισις ἐκ Βελγίου (ὑπὸ κ. Ἀννης Λαβαλέτ). — Ἀπ'
Ἀθηνῶν εἰς Μέγαρον Β'. — Τὰ ἑκατὸν σκοῦδα (ὑπὸ δος Παρθενότης
Καρδαρά). — Σύλλογοι καὶ Συναυλαί. — Ἀλληλογραφία. — Συναγῆ.
— Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Ἡ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΗΜΕΡΑ

Οἱ προνομιεῦχοι τῆς ψήφου, οἱ ἔχοντες δικαίωμα ἐλευθέρου
πολίτου προσέρχονται σήμερον εἰς τὰς κάλπας, ἵνα ψηφίσωσι
τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ τόπου, τοὺς παρέχοντας ἀνκνιρρήτως μεί-
ζονας ἐγγυήσεις ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἡμῶν μέλ-
λοντος.

Ἡμεῖς, αἵτινες στερούμεθα τοῦ ὑπερτάτου τούτου δικαίωμα-
τος δὲν μένομεν οὔτε ἀμέτοχοι, οὔτε ἀδιάφοροι πρὸ τοῦ σήμε-
ρον διεξαγομένου ἀγῶνος Ἐὰν ἡ πατρίς δὲν ἀναγνωρίζῃ εἰς
τὴν γυναῖκα δικαιώματα, ἡ γυνή, ὡς ἐν πᾶσι ἄλλως τε, ἀνα-
γνωρίζει, ὅτι ἔχει καθήκοντα ἀπέναντι τῆς πατρίδος Διὰ τοῦτο
μετὰ συγκινήσεως ἀναμένομεν τὴν ἔκβασιν τῆς ἐνεργουμέ-
νης σήμερον ἐκλογικῆς πάλης. Αἱ χεῖρες αἱ κρατοῦσαι
τὸ σφαιρίδιον καίτοι ἀνδρικοί, ὠδηγήθησαν ὁμως ἐν πολλοῖς
παρὰ τῆς γυναικείας καρδίας καὶ διὰ τοῦτο ἴσας σήμερον μετὰ
τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν μας ὑπέχομεν εὐθύναν ἀπέναντι
τῆς πατρίδος.

Καὶ ἡ πατρίς αὕτη, ἐὰν διὰ τὸν κοινὸν καὶ ἀμαθῆ ὄχλον
εἶναι λέξις ἀφρημένη, ἐὰν ἀντιπροσωπεύῃ δι' αὐτὸν, μόνον τὴν
ἐικανοποίησιν μικροετελῶν προσωπικῶν συμφερόντων, δι' ἡμᾶς

εἶναι ἡ οἰκογένεια, εἶναι τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς, εἶναι
ἡ ἐλευθερία, ἡ πρόοδος, ἡ ἰσότης, ἡ τιμὴ, ἡ ζωὴ.

Πατρίς ταπεινὴ καὶ ἐξηυτελισμένη, πατρίς πτωχὴ καὶ ἐν-
δεὴς πενιχρὸν μόνον καὶ ἄχαριν καὶ ταπεινωτικὸν βίον παρκ-
σκευάζει διὰ τὰ τέκνα τῆς. Ὁ ἐξευτελισμὸς καὶ ἡ ταπεινωτις
εἶνε αἱ εἰς τὴν δουλείαν καὶ τὸ αἰσχος ἀγροῦσαι ὁδοί. Καὶ ἡ γυνή
ἣτις εἰξεύρει πόσον ἡ δουλεία τῆς πατρίδος ἐβάρυνεν καὶ βαρύν-
ει ἔτι ἐπὶ τοῦ βίου αὐτῆς, δικαίως σήμερον ὀφείλει νὰ ἀγω-
νιᾷ καὶ φρίττῃ πρὸ τοῦ διλήμματος τῆς τύχης καὶ τοῦ μέλ-
λοντος τοῦ τόπου μας.

Αἱ πρόγονοί μας, ἄς μετεχειρίζοντο καὶ οἱ τότε ἄνδρες, ὡς
ὄντα κατώτερα αὐτῶν, εἴξευραν ὁσάκις ἡ πατρίς διέτρεχε κίν-
δυνὸν τινα νὰ ἐξεγείρωνται καὶ σώζωσιν αὐτήν. Δὲν εἶχον καὶ
ἐκεῖναι οὔτε τὸ δικαίωμα νὰ ὀπλοφορῶσιν, ἀλλ' οὔτε τὸ δι-
καίωμα νὰ μάχωνται. Καὶ ὁμως πολλάκις ἡ πατρίς ἐσώθη
χάρις εἰς τὰ γυναικεῖα ὄπλα καὶ τὸ πατριωτικὸν σθένος τοῦ
ἀδυνάτου φύλου. Καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ ἡ γυνή δὲν εἶχε δικαίωμα
νὰ ἐπεμβαίη, ἀλλ' ἡ μήτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης Παυ-
σανίου προκειμένου νὰ σωθῇ ἡ πατρίς καὶ νὰ τιμωρηθῇ αὐτὸς
ὁ τὴν πατρίδα προδοῦς ἐπίορκος καὶ προσφιλεὺς υἱός, πρώτη
ἔθηκε τὸν λίθον δι' οὗ ἐτοιχίσθη ὁ ναός, ἐν ᾧ τρομερὸν εὔρε τὸ
τέκνον τῆς τέλους.

Τὸ παράδειγμα τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ
ἐκεῖνων, ἄς χρησιμεύσῃ σήμερον μάθημα πρὸς ἡμᾶς. Ἄς κα-
ταπιζώμεν τὰς προσωπικὰς τυμπανθείας, ἄς λησμονήσωμεν τὰ
ιδιοτελεῖ συμφέροντα καὶ μόνον τὸ συμφέρον καὶ τὴν σωτηρίαν
τῆς πατρίδος ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν, ἄς ἐμπνεύσωμεν εἰς τοὺς συζύ-
γους, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς μας τὴν ἰδέαν ταύτην καὶ ἄς ὠδηγήσωμεν
τὴν χεῖρά των πρὸς τὰς κάλπας τῆς πολιτικῆς ἐκείνης μεριδος,
ἣτις παρέχει μείζονας ἐλπίδας αἰσιωτέρου μέλλοντος.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΑΛΒΑΝΑ ΜΗΝΙΑΤΗ

Γ'.

Τὸ κλέος ἰδίᾳ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς ἐγνώθη ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ ἔτι μᾶλλον διὰ τῶν σπουδαίων αὐτῆς ἀνταποκρίσεων, ἃς ἀπέστειλεν ἐκ Φλωρεντίας πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα τοῦ Λονδίνου «Τὰ Ἡμερήσια Νέα», ὄργανον τῶν Ουγγίων καὶ τότε τοῦ λόρδου Ἰωάννου Ρώσσελ. Τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην ἐκράτησεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1854—1865, πραγματευομένη περὶ τῶν μᾶλλον ἀξιοσημείωτων τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν κατὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ πνευματικὴν δρᾶσιν ἐν Ἰταλίᾳ.

Διὰ πυρίνων γραμμῶν γραφίδος σθεναρῶς ἐξάγει ἐν αὐτῇ ἐπίσης τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν διαπάλην τῶν λαῶν τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Παπυσίνην, τὴν Αὐστρίαν καὶ τοὺς, ἐγγυόρους ἡγεμόνας, ἀφηγομένη τὰ βασιανιστήρια, τὰς εἰρκτάς, τὰς ἐξορίας, ἃς ὑπέστησαν οἱ μεγαλοῦργοι καὶ οἱ σκαπανεῖς τῆς Ἰταλικῆς ἐνότητος καὶ ἀνεξαρτησίας.

Ἐν τῷ δημοσιολογικῷ τούτῳ ἔργῳ ἐπιλάμπει τὸ σθένος τῆς ψυχῆς, ἡ ἀρετὴ τοῦ χαρακτῆρος, αἱ ἰδέαι καὶ σκέψεις αὐτῆς περὶ τῆς κοινωνικῆς προόδου καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, σπτηριζόμεναι ἐπὶ τοῦ θετικῆς αἰσθητικῆς, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δικαιοσύνης: «Ἡ εὐρύτης τῶν διανοημάτων — λέγει ὁ Ἐδουάρδος Σκυρὲ—ἡ τοῦ πνεύματος ἀνεξαρτησία, τὸ ἰσχυρόν καὶ τολμηρόν τοῦ λόγου ἐλέγχουσι τῶν πατέρων τὸ αἷμα. Ἀνευρίσκει τις παρ' αὐτῇ τὸ ἀγέρωχον τῶν προγόνων αὐτῆς Ἡπειρωτῶν, οἵτινες πολέμησαντες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κατέλιπον τὴν πατρίδα αὐτῶν φεύγοντες τοῦ τυράννου τὸν ζυγόν. Ὄταν αὐτὴ προκαλῆ ὅταν αὐτὴ προλέγῃ τὸν θρίαμβον τῆς δικαιοσύνης παρ' ἀνθρώποις θὰ ἐλεγέ τις ὅτι ἀντιχρῆ ἐπὶ τῶν ὄτων αὐτῆς ἡ κραυγὴ τοῦ Ρήγα καὶ τὸ πυροβόλον τοῦ Βάτσαρη».

Ἄλλ' ἡ θηνώδης λύρα τοῦ Πινδεμόντου αἰ α'Ωδὸν τοῦ Λεοπάρδη, ἡ μουσα τοῦ Νικολίνη καὶ Παρίνη, οἱ «Τάφοι» τοῦ Φωσκόλου, αἱ «Φυλακαί» τοῦ Σελβίου Πελλίνη, ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ θερμάνωσι καὶ ἐμπνεύσωσι τὴν γραφίδα τῆς Μαργαρίτας; Ἡ μὴ δὲν ἤκουε περὶ αὐτῆς ἀντηχοῦσας τὰς κραυγὰς τῶν ἡρώων τῆς Μεγάλῃς Ἑταιρίας τῶν Καρβονάρων, δὲν ἔβλεπε κυματίζουσαν τὴν σημαίαν τῆς Νέας Ἰταλίας καὶ δὲν ἦτο φίλη πολῦτιμος καὶ συνεργάτις τῶν κλεινῶν πατριωτῶν τῆς Ἰταλίας Ματσίνη, Σάρφη καὶ Ἀρμελλίνης;

Αἱ φλογώδεις αὐτῆς ἀνταποκρίσεις εἰς τὰ «Ἡμερήσια Νέα» οὐ μόνον ἐξήγειραν τὴν συμπάθειαν καὶ εὐγνωμοσύνην τῶν Ἰταλῶν ὑπὲρ τῆς γενναίφρονος Ἑλληνίδος, ἀλλὰ συνεχίσθησαν καὶ αὐτοὺς ἔτι τοὺς σκεπτικὸς καὶ δαήμενος τῆς Ἀλβιδώνας καὶ ἀπέσπασαν τοὺς ἐπαίνους καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς τοῦ λόρδου Φρειδερίκου Ἄδαμ.

Συγχρόνως ἐδημοσίευσεν ἡ ἀκάματος Μαργαρίτα ἄρθρα φιλολογικὰ ἐν τῷ Ἀγγλικῷ περιοδικῷ Pasquet, οὗτινος Διευθύντρια ἦτο ἡ δεσποινὶς Uonge, κρίσεις περὶ τῶν δύο ποιητῶν Βύρωνος καὶ Shelley ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει» τῆς Φλωρεντίας—Rivista di Firenze— ἣν ἐξέδιδεν ὁ Ἄκτος Βανούκιος καὶ Περιγραφήν τῶν ἐν Φλωρεντίᾳ τελουμένων ἑορτῶν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

Ἐγκύπτουσα εἰς τὴν κλασικὴν φιλολογίαν ἠσχολήθη εἰς με-

λέτην περὶ τῶν ἔργων τοῦ οὐρανοδόμου Δάντου καὶ συνέγραψε σπουδαῖον ἔργον «Dante ant his times», ὅπερ δημοσιεύσασα προσέφερεν ἐν τῇ πανδαισιακῇ ἐορτῇ τῇ τελεσθεισῇ ἐν Φλωρεντίᾳ τῷ 1865 εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἑκτῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Μεγάλου ποιητοῦ (Sesto centenario di Dante).

Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ὑπάρχει βελθεῖα φιλοσοφία, πρωτοτυπία, ποιητικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀντίληψις. Πρῶτος ὁ κλεινὸς Δαντολόγος Καρπελλίνος ἐπήνεσε τὸ ἔργον διὰ κρίσεων εὐμενῶν. Ὁ λογογράφος Σκυρὲ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ «Le Drame Musical» λέγει: «J'ai consulté sur Dante le beau livre «The life and times of Dante Alighieri»... Je suis heureux et fier de devoir un tel secours à une Grecque qui possede au foyer de son âme ardente les deux purs rayons de sa patrie, le vivant enthousiasme du Beau et la foi convaincue en l'ideal».

Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ «Πανδώρα» ἐγράφη ἐκτενὴς ἀνάλυσις τοῦ ἔργου. Ὁ δὲ διαπρεπὴς ἀδελφὸς τῆς συγγραφῆς κ. Φρειδερίκος Ἀλβὰνα ἐντριβέστατος περὶ τὴν Ἰταλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν φιλολογίαν, ὁ ποιητικὸς συγγραφεὺς τῶν Κερκυραϊκῶν Ἀπομνημονευμάτων καὶ ἄριστος τεχνικὸς ἠρμάνευσεν ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τὸ Β' μέρος τοῦ Ζ' κεφαλαίου «Αἱ περὶ Παραδείσου, Καθαρτηρίου Πυρὸς καὶ Κολάσεως Παραδόσεις ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι τῶν ἡμερῶν τοῦ Δάντου», δημοσιεύσας ἐν τῷ «Ἀττικῷ Ἡμερολόγιῳ». Ἄλλὰ καὶ αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου διέλαθον κρίσεις εἰς ἄκρον εὐνοϊκὰς καὶ ἐπλεξαν ἐγκώμια ὑπὲρ τῆς Μαργαρίτας, ὡς ἡ Daily News, Mediatore, ἡ ἐν Σκωτίᾳ ἐκδιδομένη ἐφημερίδα Juverness Courier, ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ Nazione. ἡ Civiltà Italiana καὶ πλείους ἄλλαι.

Περὶ σπουδαστοῦ δι' ἡμᾶς εἶναι ἡ μελέτη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Γυνὴ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτῆς ἐν τῷ μέλλοντι». Ἐπανθεῖ εἰς αὐτὴν ἄτασα ἡ τρυφερότης, ἡ εὐαισθησία καὶ ἡ χάρις τῆς Μαργαρίτας, ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνια καὶ τὸ βαθύ αἶσθημα Ἑλληνίδος πρὸς τὴν μητέρα πατρίδα, ἣν αἰετοπεριέβαλλε διὰ τῆς θερμότερας πνοῆς τῆς ψυχῆς τῆς. Θαυμάσαι εἶναι αἱ φαιδραὶ γραμμαί, ἐν αἷς εἰκονίζει τὴν νεωτέραν Ἑλληνίδα. Ἀναγινώσκουσαι αὐτὰς αἰσθάνομεθα ἀνεκλάλητον μαγεῖον καὶ ἀγάπην μετ' εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν χαριτωμένην Μαργαρίταν. Δὲν ἐβουλόμην ἂν ἄλλος τις ἐφάμιλλον ἔγραψε τῆς Ἑλληνίδος εἰκόνα· ὅθεν εἶναι δίκαιον νὰ ἐγκλείσωμεν μετὰ τῆς βιογραφίας τῆς συγγραφῆς: ἐν τῷ λευκώματι τῶν ἐπιφανῶν Ἑλληνιδῶν καὶ τὰς λαμπρὰς ταύτας γραμμάς, ὡς κειμήλιον ἀθάνατον φιλοπατρίας καὶ γυναικείου κλέους.

... α' Ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τοῦ ἄμβωνος αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ γνώσεις τῶν Ἑλληνίδων ἀνεγνωρίστησαν ὑπὸ τῆς νέας κοινωνίας. Ἀφωπιόμεναι φίλαι τῶν ἀγίων ἀνδρῶν, ἄγρια αὐταὶ αὐταὶ καὶ ἠρωικαὶ μάρτυρες ἐδημιούργησαν ποίησιν νέαν ἀποπνεύουσαν τὴν χάριν τῆς ἰδίᾳ ἀγνότητος. Διὰ μοναδικῶν δὲ αἰσθητικῆς ἀφοσιώσεως, οὗτινος ὅμοιον δὲν ἄπαντ' ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἠδυνήθησαν βραδυτέρον νὰ διατηρήσωσιν ἀμείωτα, ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας τὰ εὐγενῆ αὐτῶν πλεονεκτήματα».

«Βεβαρυμένοι ὑπὸ θλίψεων, πάσχουσαι ὑπὸ τὸν ζυγὸν μυσαρῶν τυράννων καὶ παρανόμου πίεσεως δὲν ὑπέκυψαν οὐδ' ἐλάφθησαν ποτε, ἀλλ' ἐν τῇ ὑποδουλώσει τοῦ ἔθνους τῶν καὶ

τῆς περιστοιχοῦσιν αὐτὰς δεινοῖς αἱ ἐνάρετοι ἐκεῖναι γυναῖκες διετήρησαν εἰς τὸ γένος τῶν τὸν τύπον τῆς ωραιότητος αὐτῶν ἀναλλοίωτον. Κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ τῶν κινδύνων καὶ τῆς ἀποταξέως τοῦ ζυγοῦ προέβαλον τὸ ἄθρον αὐτῶν στήθος πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος καὶ προετίμησαν πάντοτε ἀντὶ τῆς ἀτιμίας τὸν θάνατον».

«Τί ἤθελε γείνει τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπὸ τὸν βαρὺν τῶν κατακτητῶν ζυγόν, ἐὰν δὲν εἶχε τὴν ἱερὰν αἰγίδα τῶν γυναικῶν ἐκείνων, αἵτινες τὸν ἐβάστασαν; Πολλοὶ οἱ ἄνδρες ὑπέκυψαν ἐξ ἀνάγκης τῷ τυράννῳ, ἀλλ' αἱ γυναῖκες ἐξεγερθεῖσαι κατὰ τῆς εἰμαρμένης καὶ πισταὶ τῇ πατρίδι, τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ θρησκείᾳ τῶν, φοβούμεναι μόνον τὸν Θεόν, πιστεύουσαι εἰς τὸ ἀγαθόν, μετῆλθον ἀπάτας τὰς ἀρετὰς τὰς ἀποτελούσας τὸ στήριγμα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὴν ἰσχύον παντὸς πολιτισμοῦ».

Ἄλλ' ἄπασαι αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθητικῆς καὶ ἡ ἀκτινοβολία τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος τῆς ὑπερέχου ταύτης γυναικὸς ἀποθαυμάζονται ἐν ταῖς τρισὶν αὐτῆς συγγραφαῖς: «Le Théâtre de Beyreuth et la Réforme Musicale de Richaz Wagner».

«Sketches of the Historical Past of Italy from the fall of the Roman Empire to the earliest revival of Letters and Arts».

«Corrège sa vie et son œuvre».

Ἐν αὐταῖς ἀμιλλᾷται ποιήτρια πρὸς μουσικὴν, ζωγράφος πρὸς γλύπτριαν! Ἄλλ' ἡ Μαργαρίτα Ἀλβὰνα Μηνιάτη ἦτο ἠνωσημένον τῶν Χαρίτων τέκνον, πεπρωτισμένη δηλονότι δι' ὀλων ἐκείνων τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων, αἵτινες ἀναβιβάζουσι τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ὑψηλοτέραν βαθμίδα τῆς τελειότητος. Εἶναι τοῦτο προνόμιον τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς γενεᾶς, ἣτις ἔδωκε ρήτορας, καρδιανόους καὶ Πάπαν. Κλήμεντα τὸν ΙΑ' τῆ Ρωμαϊκῆ ἐκκλησίας, ἡγεμόνας τοῦ Συριάνου, ποιητρίαν ἐν Βεργάμῳ, τὴν διάσημον Λουκιάν Ἀλβὰνα. Ἐπι πλέον οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς διεκρίθησαν ὡς μουσικοὶ καὶ δόκιμοι συγγραφεῖς, ὁ δὲ σύζυγος ὡς ζωγράφος διαπρεπῆς.

Κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ ἐν Βαυαρίας θεάτρου ἐν ἔτει 1872 ἐδόθη ἐν τῷ παλαιῷ θεάτρῳ τῆς πόλεως μοναδικὴ ἐν τοῖς μουσικοῖς χρονικοῖς συναυλίᾳ, ἣς τὴν λαμπρότητα καὶ ἐπιτυχίαν ἔστειψεν ἡ ἐκτέλεσις τῆς 9ης συμφωνίας τοῦ Βετχόβεν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δαμονίου Βάγνερ. Οἱ ἄριστοι μουσικοὶ τῆς Γερμανίας, ἐν οἷς οἱ πρῶτοι solistes καὶ τριακόσιοι ἐκλεκτοὶ ἀοιδοὶ ἐξετέλεσαν τὸ ἀριστοῦργημα τοῦτο τῆς μουσικῆς τέχνης, τὸ τοσοῦτον μεγαλοφυὲς ὅσον καὶ μεγαλοπρεπές, τοσοῦτον συγκινητικὸν ὅσον καὶ μελωδικόν, τὸ ἐγκλείον θρησκευτικὴν δύναμιν, ὑψίστην ἁρμονίαν καὶ ἅπαν τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, ὡς λέγει ἡ Μαργαρίτα.

Ἐν τῇ συναυλίᾳ ταύτῃ παραστῆσα ἐνεπνεύσθη τὴν ὄλως ποιητικὴν καὶ ἐνθουσιώδη συγγραφὴν τοῦ Θεάτρου τῆς Βαυαρίας. «Ἄπαν τὸ ἔργον εἶναι ποίησις ἐν πεζῷ, σύνθεσις μουσικῆ, μελόδραμα ἀρχαιοπρεποῦς ὕψους· καὶ ἕκαστος στίχος ἄλλυσις μαργαριτῶν».

Περὶ ταμένη διὰ τῆς φαντασίας ἀνά τοὺς αἰθερίους κόσμους τῆς μουσικῆς τοῦ Βάγνερ θεῆται τὰ παρελαύνοντα ἰνδαλματικά ὄντα, τὴν πάλιν τῶν στοιχείων καὶ τοὺς ἁρμονικοὺς παφλάζοντας καταρράκτας. Πότος ἦχος ἐκ τῶν πελωρίων κυμάτων, τῶν ἐξερχομένων ἐκ τῶν βυθῶν τοῦ μουσικοῦ ὠκεανοῦ, ἄτινα

κυλιόμενα, συγκρούμενα προσοχοῦνται ὡσεὶ ὠθύμενα νέφη, ὑπὸ κεραυνοβολῶν, ἃς διευθύνει ἡ μάγος χεὶρ τοῦ Βάγνερ.

Ἄλλὰ καὶ πότοι τόνοι μελωδίας, πόται ἐκλάμψεις φωτὸς περιβάλλουσιν αὐτὴν! Ἐπὶ τούτων προσαρμόζουσα τὴν λύραν αὐτῆς ἄδει ἔνθους τὸ Καλὸν καὶ Ἄγιόν, τελεπῶσα διὰ προφητικῆς ἐπιφάνειας τοιαύτης:

«Dans les places révélatrices du progrès humain, les nations civilisatrices out successivement touché à quelque corde puissante de la lyre divine qui est l'âme de l'univers A tour de rôle chaque nation s'élancera sur la grande route du progrès universel, et la sainte fraternité de l'amour dans le Beau et le Bien deviendra, nous l'espérons, la loi dominante de l'humanité».

Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς Μαργαρίτας ἀνεστάτωσε τοὺς μουσικοὺς κύκλους. Πολλοὶ ἔγραψαν ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων μουσικῶν ὁ μελοποιὸς Διονύσιος Ροδοθέατος ἀποφάνεται οὕτω: «Ἡ κυρία Ἀλβὰνα Μηνιάτη θιασῶτις τῆς τοῦ Βάγνερ σχολῆς (ἰσχυρῶς νεωτεριστικῆς εὐφυίας) μετὰ πλείττης ὄτης ὀρθονοίας καὶ ἀρίστης κριτικῆς, ποιεῖ ἀνάλυσιν αἰσθητικὴν μᾶλλον, ἢ τεχνικὴν τῶν ἔργων τοῦ ρηθέντος μελοποιῶ. Ὅπως κατανοήσῃ τις καὶ αἰσθανθῇ τὰς ωραιότητας τῶν ἔργων τοῦ ἐν μελοποιῶς διακεκριμένου τούτου ἀνδρός, δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ τῆς τέχνης γνώσις, ἀλλ' εἶναι προσέτι ἀπολύτως ἐπανάγκης νὰ εἶναι τις κάτοχος πασῶν τῶν ἄλλων γνώσεων τῶν συμφυῶν τῇ Τέχνῃ, τοῦ πλείστου μέρους τῶν ὁποίων βεβαίως ἡ κυρία Μηνιάτη κάτοχος τυγχάνει».

Τὸ «Théâtre de Beyreuth» καὶ τὸ «Drame Musical» τοῦ Ἐδ. Σκυρὲ, ὅπερ εἶναι ἡ ἀποθώσις τοῦ Βάγνερ, ἐπέδρασαν ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ μουσικοῦ κόσμου τῆς Ἰταλίας, ὥστε ἠνάγκασαν αὐτὸν ἐν ἀρήσῃ πρὸς στιγμὴν τοὺς ἠδυσθόγγους μουσικοὺς Βελλίνην, Ροσσίνην καὶ Δανιζέττην, τὴν τριάσπερον ταύτην πλειάδα καὶ ἀτενίσωσι πρὸς τὰ ὑψιτενῆ τοῦ Γερμανοῦ ἀριστοτεχνήματα Tanhauser, Tristan, Lohengrin. Καὶ αὐτὸς ὁ Βέρδης, λέγουσιν, ὅτι ἐν τῷ Ὀθέλλῳ ἐγένετο μιμητικῆς τῆς μουσικῆς τοῦ Βάγνερ.

Σωτηρία Ἀλιμπέρτη

Ἐκδορὴ ἐπὶ τὴν Ὀλυμπίαν Μεγάλῃν συνοδείαν.

Ἐκ Πύργου. Μῆν Ἀπρίλιος Συνεφασισμένος ἥλιος

Νὰ γράψω ὑπεσχέθηκα, φιλάτῃ μου Γερτρούδῃ, Δοιπὸν ἀρχίζω πρόθυμα τοῦ ταξειδῶδ' τραγοῦδι.
Καὶ μέχρι πόλεως Πατρῶν ὀλίγα σοὶ ἐχθέτω,
Καὶ σὺ θὰ πῆγες ὡς ἐκεῖ β.βαίως ὑποθετω.
Καὶ θὰ θυμᾶσαι Μέγαρα, Κινέτα, Ἐλευσίνα,
Τὸν κόλλο τοῦ Σαρωνικοῦ, τὴν νῆσον Σαλαμίνα.
Τὸν Ἐλικῶνα, Παρνασσὸν, Κυλλήνην, Καλαμάκι,
Σὲ λίγο καὶ τὴν Κόρινθον, παρέκει τὸ Λουτράκι.
Ταῖς δυὸ πόλιχταις εἰς Ἰσθμὸν πῶς κτίζοντ' ὀλόενα,
Ὅς σὴν γεωγραφία μας εὐρίσκομεν γραμμένα.
Κι' ἡ μὲν Ἰσθμία πράγματι πόλιχνη ἔχει γείνει,
Ἄλλ' ἡ Ποσειδωνία μας μετ' ὄνομα θὰ μείνη.
Τὰ τρία πρῶτα σπιτια της μένοντ' ἀκόμη τρία,
Καὶ ἀμφιβάλλω ἂν ποτε θὰ γείνοντ' δεκατρία.

Βάρναν. Φρ. χρ. 100 προς εξόσλησιν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν. — **Καν Αϊ. Ζ. Φιλιππούπολιν.** Ὁ ἐν λόγῳ κύριος μᾶς ἔγραψε νὰ ζητήσωμεν παρὰ τοῦ ἐν τῷ ἐργοστάσιῳ Μάκ-Δουάλ ἐργαζομένου ἀδελφοῦ του το ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς. Ἄλλ' οὔτε εἰς τὸ ἐργοστάσιον οὔτε εἰς τὰ γραφεῖα Μάκ-Δουάλ ὑπάρχει Ἡλιοπούλεις τις. Ὡστε πληρώσατε εἰς τὸν αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν μας. — **Καν Π. Γ. Βατούμ.** Ἐλήφθη ἐπιστολή σας μετὰ 5ῶ φρ καὶ συμμορφώθημεν ὁδηγίαις σας. Κατεβάλομεν ἀνωνόμως 20 φρ. ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων καὶ με ὑπόλοιπον ἠγοράσαμεν διάφορα τρόφιμα διὰ τὸ Πάσχα πρὸς δύο πτωχὰς σήμερον, ἄλλοτε δὲ πολλὴ εὐπόρουσ οἰκογενείας. Δι' ἐπιστολῆς μας λεπτομερείας. — **Καν Παρνασσίαν Ρουμανίαν.** Ἦτο πολὺ ἀργὰ διὰ νὰ δημοσιευθῇ μετὰ τόσων λεπτομερειῶν. Ἄλλως τε οὔτε διὰ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῶν ἰδικῶν μας δὲν εἶχομεν γράψει τόσον ἐν ἐκτάσει. Περικαλύμματα καὶ φύλλα ἐστάλησαν. Καὶ τελευταία σας ἐλήφθη. Βιογραφία ἐκτενῆς τῆς βασιλείας Ἑλισάβετ εἶχε δημοσιευθῇ ἄλλοτε εἰς τὴν «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν». Ἐν τούτοις ἔαν εἰς τὴν παρ' ὑμῖν ἀποσταλείσαν ὑπάρχουσι πράγματα μὴ περιλαμβανόμενα εἰς ἐκείνην δημοσιευθῆσεται. — **Κον Α. Μ. Α. Γάβροβον.** Ἐχετε δίκαιον. Ὅταν σᾶς ἐγράψαμε δὲν ἔχομεν λάθει εἰσέτι τὸν τρεχόμενον τῆς ἐν Βάρνη κ. Τρ. Λυπούμεθα διότι ἀδίκως σᾶς ἀψηχολήσαμεν. Ἄλλ' εἶχε ληφθῆ γενικὸν μέτρον νὰ ξεκαθαρισθοῦν οἱ λησμοὶ ὄλων τῶν καθυστερούντων. — **Κον Γ. Ι. Τρ. Νικομήδειαν.** Μετὰ τῶν ἰδικῶν σας φύλλων ἐστάλησαν συγχρόνως καὶ τῶν πρώτων πέντε συνδρομητῶν, οὓς ἐνεγράψατε. — **Δα Α. Κ. Χίον Φρ χρ. 24** ἐλήφθησαν. Ἀπέιρους καὶ θερμάς εὐχαριστίας. — **Δα Εὐ. Τζ. Κ)πολιν.** Τὸ τελευταῖον δημοσιεύεται, ὡς βλέπετε. Τὸ πρῶτον ἔχει πολλάς κοινοτοπίας. Πράγματα γραφέντα καὶ ἐπαναληφθέντα μυριάκις. — **Καν Αϊ. Π. Μολάου.** Ἐπιστολή σας μετ' ἀντιτίμου ἡμερολογίου ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Συμμορφώμεθα ὁδηγίαις σας. — **Καν Σ. Α. Κ)πολιν.** Καλὴ ἐπιστολή σας μετὰ ποιημάτων ἐλήφθη. Τὸ τῆς Σταυρώσεως θὰ μείνῃ διότι δὲν εἶνε πλέον ἐπίκαιρον. Εὐχαριστῶ θερμῶς, καὶ λυπούμεν διὰ κακοδιαθεσίαν. — **Δα Μ. Θ Βιέννην.** Τιμὴ ἀποσταλέντος βιβλίου συμπεριλαμβανομένων καὶ ταχυδρ. δρ. 6. — **Καν Π. Λ. Μερούναν.** Ἰσως εἶναι ἀνάγκη νὰ στέλλωνται ὅλα τὰ φύλλα εἰς δέμα διὰ τοῦ Ἑλλ. Προξενείου, διότι δὲν δύναμαι νὰ ἐνοησῶ πῶς παραπίπτουν. — **Κον Θρ. Χρ. Πύργον.** Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν προθυμίαν νὰ μᾶς φανῆτε γρησίμος. Εἰς τίποτε ἄλλο παρὰ εἰς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, ἔαν δύνασθε. Φύλλα ἀποστέλλονται. — **Κον Δ. Ε. Δρακίαν Βώλου.** Ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολήν σας καὶ ἐνοοῦμεν ὅτι εἶχε συμβῆ ἄταξία τις εἰς τὸ γραφεῖόν μας. — **Καν Δ. Μ. Ἀργοστόλιον.** Διὰ τῶν τότε ἀποσταλέντων ἐπληρόνεται τὴν ἀπὸ 1ης Μαΐου 93 μέχρι 1ης Μαΐου 94 καθυστεροῦσαν τότε συνδρομὴν σας. Ὡστε σήμερον ὀφείλετε ἀπὸ 1ης Μαΐου 94 μέχρι 1ης Μαΐου 95. — **Δα Ε. Ι. Κ. Φιλιππούπολιν.** Ἡ θερμὴ καὶ καλὴ σας ἐπιστολὴ μοὶ ἔκαμε πολλὴν εὐχαρίστησιν. Τα χρήματα ἐλήφθησαν. Μυριάκις εὐχαριστῶ. Γράφω προσεχῶς

— **Καν Μ. Β. Σύρον.** Ἐπιστολή σας μετὰ δρ. 17 ἐλήφθη. Εὐχαριστῶ δι' εὐγενῆ φροντίδα. Ἀποδείξει ἀπιστάλησαν. — **Δα Κ. Ρ. Κ)πολιν.** Ἐπιστολή σας μετὰ φρ. 20 ἐλήφθη. Μυριάς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. Δὲν θὰ ἐδημοσιεύθῃ εἰσέτι ἐνεκα πλῆ' ὄρκου ὕλης. — **Κας κ. Α. Ζ. Ἄρταν, Κ. Σ. Πύργον Τήνου, Π. Ε. Κ. Ἀργοστόλιον, Α. Α. Χρ. Πάτρας, Η. Κ. Καὶ Ι. Τρ. Κεφαλληνίαν, Οὐ. Ρ. Πάτρας, Κ. Β. Τάντα, Μ. Ν. Σύρον, Μ. Ι. Σ. Ναύπλιον, Γ. Στρ. Ζάκυνθον, Α. Φ. Πειραιᾶ, Μ. Π. Λάρισσαν, Φρ. Γ. Πάτρας, Μ. Α. Δρ. Ἀθήνας, Ι. Κ. Βῶλον, Α. Α. Χ. Τρίπολιν, Α. Τ. Φ. Κεφαλληνίαν, Μ. Δ. Κ. Τρίπολιν, Αϊ. Ε. Α. Σάμην Κεφαλληνίας.** Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Ἡ γνωστὴ καὶ δημοφιλεστάτη διευθύντρια τοῦ ἐν Ἀθήναις μυροπωλείου κ. Κ)άρα Στίτην ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς εἰς Παρίσιους πρὸς πλουτισμὸν τοῦ καταστήματός της.

Ἀναλαμβάνει προθύμως πᾶσαν παραγγελίαν παρὰ πελατῶν της καὶ μὴ διὰ πᾶν προτιμώμενον ἄρωμα ἢ πᾶσαν σκευασίαν ἐξωραϊντικὴν τοῦ δέρματος, ἢ σάπυνας καὶ ὀριζοκόνειας καὶ ἐν γένει παντός ἀναγομένου εἰς τὰ ἀπόρητα τοῦ κομμωτηρίου πάσης φιλοκάλου γυναικός.

Αἱ βουλόμεναι νὰ ἀναθέσωσι παραγγελίαν των πρὸς τὴν κ. Κ)άραν Στίτην, ἔκ τε τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἄς ἀπευθύνθωσι κατ' εὐθείαν ἢ δι' ἐπιστολῆς των πρὸς αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐξῆς διευθυσιν.

Κ)άραν Στίτην

Ἀθήνας

Ὀδὸς Ἐρμοῦ. Κομμωτήριον Στοά

Ἡ κ. Ἀθηνᾶ Βιτσέντζου γνωρίζει εἰς τὰς πολυπληθεῖς πελάτιδάς της, ὅτι αὐξήσασα τὸ προσωπικὸν τῶν ἐργατῶν καὶ ἀρχιραπτειῶν της ἐκτελεῖ τάχιστα πᾶσαν παραγγελίαν φορεμάτων καὶ ἐπανωφοριῶν ἔκ τε τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Αἱ τιμαὶ τῆς κ. Βιτσέντζου εἶναι κατώτεροι παντός συναγωνισμοῦ καὶ ἡ εὐσυνειδησία δὲ καὶ ταχύτης μετ' ἧς ἐκτελεῖ πᾶσαν παραγγελίαν εἶναι τόσα συστατικὰ αὐξάνοντα ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν πολυπληθῆ πελατῶν της.

ΚΥΡΙΑ ἔχουσα ἀρίστας συστάσεις ζητεῖ θέσιν ἐπιμελητριάς ἢ οἰκονομῶς εἰς τι Σχολεῖον ἢ καὶ εἰς καλὴν τινα οἰκογένειαν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Πτωχὴ ἐργάτις ζητεῖ οἶκίαν ἐν ἣ νὰ ἐργάζεται ἐπὶ ἡμερομισθίῳ. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

καὶ ἀφοῦ ἐκράτησε τὸ τέκνον της ἐπὶ στιγμήν μετὰ μειδιάματος θαυμασμὸν προδίδοντας λαβοῦσα τὸ ἀνδρὸν πρόσωπον τῆς παιδὸς τὴν ἠσπασῆ μετὰ τοσαύτης φιλοστοργίας ὥστε σχεδὸν τὴν ἐφόβισε καὶ ὅτε ἡ Ἄννα ἔμεινε ἐλευθερά εἶδε δάκρυα κυλιόμενα ἐπὶ τῆς κωνῆς ἐμπροσθέντα τῆς μητρός της.

«Τὶ σὲ λυπεῖ, μητέρα, ἢ πρώτη ἦσεν. Ἄδεν χάριτες διὰ τὸν μετὰ τοῦ Φρίτς γάμον μου; Δὲν θὰ σὲ ἀφύσσωμεν ἀφοῦ τὸ διάστημα ὅπερ θὰ μᾶς χωρῆζι δὲν θὰ εἶναι περισσώτερον ἢ ὅσον ἀπέχει ἐντεύθεν ἢ ἐκκλήσιας.»

«Ὀχι, ὄχι τέκνον μου!» εἶπεν ἡ κυρία Γρουνεφᾶλδερ ἡσύχως. «Ἄλλ' ὁ χωρισμὸς εἶναι λεῖς σκληρὰ διὰ τὰς μητέρας ἔστω καὶ ἔαν πρόκειται περὶ ἀποστάσεως τόσον μικρᾶς ὅσον σὺ λέγεις. Ἄλλὰ πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν προσέθεσε ἀπάντοτε εὔρον τὴν ἐργασίαν τὸ κάλλιστον ἀντιφάρμακον τῆς μελαγχολίας. Ἐλθέ' εἶναι ἀνόητον ἐκ μέρους γυναικὸς μητρὸς νὰ κλαίῃ διὰ βλέπει τὸ τέκνον της εὐτυχές. Ἐχομεν ἐργασίαν ἀρκετὴν νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ μετρίως τῆς ἐλευσεως τοῦ Φρίτς,» καὶ οὕτως λέγουσα ἤρξατο πάλιν τοῦ ἔργου της.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ μήτηρ καὶ ἡ κόρη ἦσαν ἀπασχολημέναι ἐτοιμάζουσαι τὴν γαμήλιον ἑορτήν. Οἱ μεγάλοι σικάλιοι ἄρτοι δι' ὧν ἡ οἰκογένεια ἐτρέφετο ἀπὸ ἐβδομάδων ἐστοιβάθησαν εἰς τὸ ἀνω θηλίον τῆς καρυίνης σκευοθήκης, ὅπως ἀντικατασταθῶσι διὰ σιτίνων τοιούτων· ἐκ τῆς ἀποθήκης ἔφερον κρέας ἄλμυρον ὡς καὶ νωπὸν ἑρψιον ἐκ τῆς ὀψοθήκης, ἐνῶ γάλα πετημένον ἐν ἐγγλύφῳ ξυλίνῳ πινακίῳ ἐτοποθετήθη εἰς θερμὴν τινὰ γωνίαν ὅπως ἡ ἐτοιμίαν κατὰ τὸ συμπόσιον· πολλοὶ φίλοι εἶχον στῆλαι προποράς διὰ τὸν γάμον διότι ἦε τε Ἄννα καὶ ὁ Φρίτς νηνοῦντο ἐν τῷ χωρίῳ. Ὁ οἶκος μόνον εἴλειπεν καὶ πρὸς ἀγορὰν αὐτοῦ ὁ Φρίτς εἶχε πορευθῆ εἰς τὸ ὑπὲρ τὰ ὄρη εὐρισκόμενον Μαϊνφελτ.

Δραστηρίως ἐργάζοντο αἱ χεῖρες τῆς Ἄννης, ὅπως δώσωσι λαμπρότητα ἀργύρον σχεδὸν εἰς τὰ ποτήρια καὶ κύπελλα, ἀτινα ἴσταντο εἰς σειρὰν ἐπὶ τῆς ἀπλῆς σκευοθήκης. Ἀσπιλον ἦτο τὸ διὰ τριχάπτου πεποικιλμένον κάλυμμα ὅπερ ἔθεσε ἐπὶ τῆς μικρᾶς τραπέζης τῆς βαταζούσεως τὰ τῆς οἰκογενείας θρησκευτικὰ βιβλία, καὶ ἐν ᾧ ἐργάζετο ὠμίλει περὶ ἐκείνου δν ἡγάπα, τῆς μητρός της ὀλίγον προσεχούσης καὶ ἀπασχολημένης ὑπὸ τοῦ μαγειρεύματός της.

Ὁ ἥλιος ἤρξατο ἤδη ὑποχωρῶν ὄπισθεν τῶν ἀκρωρειῶν νὰ προσδύῃ εἰς τὰς ἐναντι χιονοσκεπτεῖς κορυφὰς ὠχρότατον τι ἐρυθροῦν χρῶμα. Ἡ Ἄννα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἄφηνε τὸ ἔργον της ὅπως ἐξῆλη ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου προαυλείου καὶ παρατηρήσῃ τὴν εἰς Μαϊνφελτ φέρουσαν ἐκάστην φορὰν μενούουσα περισσώτερον καὶ καθ' ὅσον προὔχωρει ἡμέρα ὠμίλει ὀλιγότερον, καὶ ἐπὶ τέλος ἐπανεπέσε εἰς σιγήν.

Ἡ μήτηρ μὴ παρατηρήσασα τὸν σκοπὸν της ὡς λῖαν ἀπασχολημένη εἰς τὰς ἐτοιμασίας της, ἀφῆνες ἠσθάνθη τὸν ὤμον της ψαυόμενον ἀμέσως δ' ἠκολούθησεν ἡ προστακτικὴ καὶ συνάμα ἐκετευτικὴ ἐρώτησις τῆς Ἄννης. — «Ποῦ εἶναι, μητέρα; Ποῦ εἶναι ὁ Φρίτς; Διατί ἀργεῖ τόσον;»

Μήτηρ δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι πρὸς τὰς μητέρας μᾶς στρέφομεν τὰ βλέμματα, μετ' ἐν τῷ ἀναμαρτήτῳ αὐτῶν πεποιθήσιν τῆς παιδικῆς ἡλικίας μας ἀνακαινούμενην, ὅτε παῖδιά πλέον μὴ ὄντες, εὐρίσκομεν τὰ βαρη τῆς ζωῆς τόσον καταιχύνοντα ὅσον καὶ τὰς τῆς νηπιότητός μας θλίψεις;

«Μὴ φοβοῦ, κόρη μου» εἶπεν ἡ μήτηρ ἀσύνουσα ἐπὶ στιγμήν τὸ ἔργον της. «Ὁ Φρίτς θὰ εὔρε φίλους ἐν Μαϊνφελτ, μετ' ὧν ἴσως θὰ ἐπέστρεψε διὰ τῆς μακροτέρας ὁδοῦ· θὰ φθάσῃ μετ' ὀλίγον. Κατεπόνησας ἑαυτὴν ἐνῶ ἐγὼ ἐμαγειρεύω. Ὑπαγε νὰ ἀναπαυθῆς ὀλίγον εἰς τὴν κλίνην σου, καὶ ἐτοιμάσου διὰ τὴν ἔλευσίν σου.» Ἄλλ' ἐνῶ ἡ μήτηρ ὠμίλει ἐνθαρρυντικῶς, καὶ εἰς ἐκείνην ἐπίσῃ ἤρχισε νὰ μεταδίδεται ὁ ἀγωνιώδης φόβος ὅστις ὡς διὰ τρομερὰς ἐμπνεύσεως κατέλαβε τὰ πνεῦμα τῆς παιδός; Μήπως ἡ χιὼν εἰς τὰ ὄρη εἶχε πέσει τόσον πυκνὴ ὥστε νὰ φραγῶσιν αἱ ἀτραπῶ; Μήπως ὡς ὁ ἐραστὴς τῆς ἰδικῆς της νεότητος ὁ Φρίτς εἶχεν ἀπολεσθῆ ἐπὶ τῶν ὀρέων; Γνωρίζουσα ἕκ πείρας ὅτι δὲν ἦτο ἡ ἐποχὴ τόσον ἀπορημένη, ὥστε νὰ φαίνεται πιθανὸν τοιοῦτον δυστύχημα, μᾶτην προσεπάθη νὰ ἐνθαρρύνῃ ἑαυτὴν.

Μήτηρ καὶ κόρη ἠτένιζον ἀλλήλας.

«Μήτηρ,» εἶπεν ἡ Ἄννα, μετὰ παγερᾶς ἡρεμίας ἐν τῇ φωνῇ, «ὁ Φρίτς ἔχασε τὴν ὁδὸν τὸ ἀισθάνομαι εἶμαι βεβαία, τὸ γνωρίζω!» Μετὰ λυγμῶν, ἡ δυστυχὴς κόρη ἠκούμβησε τὴν κεφαλὴν της ἐπὶ τοῦ ὤμου τῆς μητρός, φρικτωσά ἐκ τῆς λύπης.

Ἐλκουσα τὴν Ἄνναν ἡσύχως πρὸς τὸ παλαιὸν δερμάτινον ἔδρανον παρὰ τὴν ἐστὴν ὅπου ἐκείνη καὶ ὁ Φρίτς τόσον συχνὰ ἐκάθηντο κρατούμενοι ἐκ τῆς χειρός, ἡ κ. Γρουνεφᾶλδερ μᾶτην ἐζήτηε λέξεις πρὸς παραγοράν καὶ ὅτε ὁ φόβος κατέλαβε καὶ ἐκείνην, ἡ φωνὴ της δὲν ἤγει πλέον τόσον ἐνθαρρυντικῶς.

Ἡ Ἄννα μετὰ τὸ βλέμμα ἀπλανές, δὲν ἀνταλαμβάνετο ἢ τῆς γραγματικότητος.

Ἡγέρθη.

«Ὑπάρχει ἀκόμη φῶς ὄπισθεν τῶν πηλῶν ὀρέων. Θὰ ὑπάγω, ἀμέσως,» εἶπεν μετ' ἐντὸς ἡρεμίας ἣτις ἔργεται εἰς τὰς μεγάλας καὶ ἀγαπώσας καρδίας, ὅταν πρόκειται νὰ ἀντιμετωπίσωσι μεγάλους κινδύνους χάριν τοῦ ἀγαθόντου προσώπου. Τότε ἡ ὠραία κόρη ἠγέρθη ἀτρόμητος ἀντιλοῦσα θάρρος ἐκ τοῦ ἔρωτός της. (Ἀκολουθεῖ)